

כמו שפמישך אדם את עצמו בעולם הזה - אך הוא מדורו ונמשך באוטו העולם [אוthon רוחה התמאות כתמאות אותו ומוכנותו אותו לעילו].

בא ראה, מי שפטקדש ושותם את עצמו בעולם הזה שלא יטמא, מדורו בעולם ההוא בין אותם קדושים עלויונים וועשים תמיד שליחות, ואלו עומדים בחר, כמו שנאמר (שמות כ) את חצר המשכן.

ויש אחרים שהם בפנים יותר שאינם בחר, אלא בבית, כמו שנאמר (תהלים סה) נשבעה בטוב ביתך אמר דוד, נשבעה בטוב ביתך. כיון שאמר ישפן חצריך, לפיה חתוב נשבעה בטוב בטוב ביתך? ישבע בטוב ביתך היה ארייך להיות, כמו שכתוב ישפן! אלא הרי שנני, אין ישיבה בעזורה אלא למלכי דוד לבדים.

ויש מקום לחסידים עלויונים שנונסים לפנים, ומי הם? בכתוב (במדבר י) והחננים לפני המשכן קרמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואחרן וביו וגוי. וכמה מדורים על מדורים ואורות על אורות נפרדים בעולם ההוא, וכל אחד מתביש מאור חברו. כמו שהמעשים נפרדים בעולם הזה, כך גם מקומות ואורות נפרדים בעולם ההוא.

ובא וראה, הרי נאמר שאפלו בעולם הזה, כשהאדם ישן על מיטתו והנפשות ארכיות לשוטט בעולם ויצאו מותו הגות, אין כל נשמה ונשמה עולה ומשוטטת לראות בכבוד סבר פגעי עתיק הימים, אלא כמו שנמשך תמיד ובפני המעשים, כך נשמה עולה.

וכד נפק נשמה מגניה מסביבו ליה ומדוריה בין אינון מסביבו ואליין אינון מזיקין דעלמא. כמה דאתmesh בר נש גרמיה בהאי עלמא כי הוא מדוריה ואתmesh בהיא עלמא (נ"א ואינו רוח סקסבי מסביבו ליה ואלליין ליה לעילו).

הא חי מאן דאתקדש ונטר גרמיה בהאי עלמא דלא אסתאב. מדוריה בהיא עלמא בין אינון קדיישין (דף קל ע"א) עלאין ועקבدين שליחותא תדייר, ואליין קיימי בחר כמא דאת אמר, (שמות כ) את חצר המשכן. אית אחרין דאיןון לגוי יתר, דלאו אינון בחר אלא בכיתה כמא דאת אמר, (תהלים סה) נשבעה בטוב ביתך. אמר דוד נשבעה בטוב ביתך, כיון דאמר ישפן חצריך, אמר בטוב נשבעה בטוב ביתך, ישבע בטוב ביתך מיבעי ליה כמה דכתיב ישפן. אלא הא תנינן לית ישיבה בעזורה אלא למלכי בית דוד בלחודייה.

אית אמר לחסידי עליונין דיעילי לגוי, ומאי אינון, כדכתיב, (במדבר ג) והחוננים לפני המשכן קרמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואחרן יבגנו וגוי. ובמה מדורין על מדורין ונהורין על נהוריין מתפרקן בההוא עלמא, וכל חד אכסייף מנהורא דמחבירה, כמה דעקבدين אהפרשן בהאי עלמא כי נמי דוכתין ונהורין מתפרקן בההוא עלמא.

וთא חי כי לא אטמר דאפיילו בהאי עלמא כד בר נש נאים על ערסיה, ונשמהין אצטרכיו לאתשוטטא בעולמא ונפקו מגוי גוף, לאו כל נשמה ונשמה סלקא ושתיא למתחזוי ביקר סבר אפי דעתיק יומין, אלא כמא דאתmesh תדייר וכפום עוקדי כי נשמה מגניה סלקא.